

РЕШЕНИЕ

№ 5864

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 13-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**

при участието на секретаря Л.Ч.

като разгледа докладваното от **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**

Административно наказателно дело № 20231110208029 по описа за 2023 година

Р Е Ш Е Н И Е

гр. София, 18.12.2023

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 13-ти състав, в публично съдебно заседание, проведено на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година, в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТАНИСЛАВ СЕДЕФЧЕВ

при участието на секретаря Л.Ч., след като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 8029** по описа на СРС за **2023 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на АСХХХООД срещу Предупреждение № Р-13-39 от 04.05.2023 г., издадено от зам.председател на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което, за маловажен случай на нарушение на чл. 54, ал. 7, изр. 1, предл. 2, вр. чл. 53, ал. 7, вр. чл. 10, т. 1 от ЗМИП, на основание чл. 28, ал. 1 и ал. 6 от ЗАНН се прекратява административнонаказателната преписка, а жалбоподателят е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Жалбоподателят счита, че предупреждението е издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и при неправилно приложение на материалния закон, като се сочи, че не е извършил вмененото му административно нарушение. С оглед на това се иска предупреждението да бъде отменено.

В съдебно заседание, редовно призованият жалбоподател се представлява от адв. Вълчанова, която поддържа жалбата и искането за отмяна на оспореното предупреждение и претендира разноски.

Въззиваемата страна в съдебно заседание иска отхвърляне на жалбата и потвърждаване на предупреждението като издадено при спазване на разпоредбите на закона. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд е винаги инстанция по същество и следва да провери законността на обжалвания акт по чл. 58д от ЗАНН, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

На 30.11.2022г. Ю. К. – главен експерт в дирекция „Надзор на инвестиционна дейност“ на КФН, след извършена проверка съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено нарушение по чл. 54, ал. 7, изр. първо, предл. второ, вр. чл. 53, ал. 7, вр. чл. 10, т. 1 от ЗМИП в присъствие на двама свидетели по чл. 40, ал. 3 ЗАНН. Представител на жалбоподателя подписала съставения против него АУАН, като посочил, че ще представи писмени възражения. Такива били изложени в седемдневния срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН, като било посочено, че АУАН не съответства на изискванията на процесуалния и материалния закон, приложени били и доказателства.

Въз основа на АУАН на 04.05.2023 г. М.Ф. – заместник-председател на КФН приела, че нарушението представлява маловажен случай и на основание чл. 28, ал. 1 от ЗАНН издала Предупреждението, предмет на проверка в настоящото производство.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и обжалваното предупреждение са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност – чл. 123, ал. 1 от ЗМИП и представените заповеди.

Спазени са предвидените от закона (чл. 34 от ЗАНН) срокове за съставянето и издаването на АУАН и предупреждението. Формата и съдържанието им съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като са описани точно и конкретно датата, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, а словесното описание съответства на дадената правна квалификация на административното нарушение.

С оглед на това настоящият съдебен състав намира, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяна на оспореното предупреждение.

По отношение на релевантната за правилното приложение на материалния закон фактическа обстановка, съдът намира за установено

следното:

Към 2021 г. АСХХХООД притежавало издаден от Комисия за финансов надзор (КФН) лиценз с Решение № 145-ИП от 24.02.2011 г. за извършване на дейност като инвестиционен посредник, чрез предоставяне на определени инвестиционни услуги и извършване на инвестиционна дейност по смисъла на чл. 6, ал. 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ). В качеството си на инвестиционен посредник дружеството-жалбоподател било задължено лице по чл. 4, т. 8 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП).

На основание Заповед № 3-26/19.01.2022 г., изменена и допълнена със Заповед № 3-201/20.07.2022 г. на заместник-председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, била извършена проверка на инвестиционен посредник АСХХХООД.

В хода на проверката било установено, че дружеството-жалбоподател в проверявания период е предлагало възможност на своите клиенти да дават правомощия на трети лица, които да извършват сделки с финансови инструменти от тяхно име и за тяхна сметка. За целите на създаване на акаунт на оправомощеното лице (акаунт към клиент) било необходимо клиентът да подаде оторизационна форма, към която се прилагало копие от документ за самоличност на оправомощеното лице.

От АСХХХООД било изискано да представи официални документи за самоличност на оторизираните лица, на които клиентите са дали представителна власт да извършват сделки с финансови инструменти от тяхно име и за тяхна сметка. Документите били предоставени на 29.04.2022 г. с писмо, вх. № РГ-ОЗ-236-5.

Съгласно предоставените документи, на 02.02.2021 г. клиентът ХХХ., кл. № ХХХ, подал оторизационна форма, с която била дадена представителна власт на ХХ, дата на раждане 21.06.1992 г., да извършва сделки с финансови инструменти от негово име и за негова сметка. С подаването на оторизационната форма на оправомощеното лице бил даден ID номер ХХХ011.

От страна на АСХХХООД били представени справки за извършени сделки с финансови инструменти от името и за сметка на клиента ХХХ., кл. № ХХХ. Видно от същите, в периода на проверката ХХ, дата на раждане

21.06.1992 г., е извършвал сделки от името и за сметка на клиента XXX., кл. № XXX.

Във връзка с идентификацията на оторизираното лице XX, дата на раждане 21.06.1992 г., ИП АСХХХООД предоставил електронно копие на лична карта, серия Y11, № 535580, дата на издаване 20.04.2011 г. без дата на валидност, в която се съдържаха следните данни: сериен номер, идентификационен номер, фамилия, име, бащино име, майчино име, месторождение, дата на раждане, семейно положение, религия, кръвна група, област, община, квартал, том, домакинство, ред номер, място на издаване, причина за издаване, регистрационен номер и дата на издаване.

Предоставеният документ за самоличност – лична карта не съдържа всички реквизити съгласно даденото определение в § 1, т. 12, буква г) от ДР на ЗМИП, тъй като не били посочени срок на валидност и гражданство.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка било прието, че жалбоподателят е нарушил чл. 54, ал. 7, изр. 1, предл. 2, вр. чл. 53, ал. 7, вр. чл. 10, т. 1 от ЗМИП, за което му бил съставен и процесният АУАН.

Въз основа на съставения АУАН наказващият орган издал и обжалваното предупреждение.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на показанията на св. Ю.К. и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, които съдът кредитира като еднопосочни и непротиворечиви в своята цялост, поради което по аргумент на обратното от чл. 305, ал.3 НПК не се налага по-детайлното им обсъждане. По същество липсва и спор относно така изложените факти.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбоподателят от формално е нарушил разпоредбата на чл. 54, ал. 7, изр. 1, предл. 2, вр. чл. 53, ал. 7, вр. чл. 10, т. 1 от ЗМИП.

Съгласно редакцията на разпоредбата на чл. 54, ал. 7, изречение първо от ЗМИП, към момента на деянието, по отношение на законните представители на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на

идентифициране във връзка с идентификацията на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, се прилага чл. 53 от същия закон. С изменения, обнародвани в ДВ, бр. 84 от 2023 г., е изменено съдържанието на ал. 7 от ЗМИП, като задължението за идентифициране на лицата по реда на чл. 53 от ЗМИП е уредено по идентичен на досегашния начин в чл. 54, ал. 8 от Закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Според чл. 53, ал. 7 от ЗМИП когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на копие на официален документ за самоличност.

В следващата алинея е предвидено, че идентифицирането на клиента и проверката на идентификационните данни може да се извършват и чрез средства за електронна идентификация, съответни удостоверителни услуги, предвидени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО или по друг признат с нормативен акт начин за електронна идентификация или квалифицирана удостоверителна услуга по смисъла на същия регламент, при условие че са изпълнени изискванията на този закон и на правилника за прилагането му по отношение на идентифицирането на клиента и проверката на идентификацията.

В § 1, т. 12 от ДР на ЗМИП е дадено определение за официален документ за самоличност, като съгласно б. „г“, това може да бъде и „документ за самоличност, издаден от чужд компетентен държавен орган, с уникален идентификационен номер на документа, дата на издаване и валидност, съдържащ снимка, имена, дата и място на раждане на лицето и гражданство.“

В качеството си на инвестиционен посредник, разполагащ с лиценз по ЗПФИ, АСХХХООД е задължено лице по смисъла на чл. 4, т. 8 от ЗМИП. С оглед това за дружеството-жалбоподател е било длъжно преди установяване на делово взаимоотношение с ФТХХХООД, при извършване на комплексната проверка, и след като е установило, че клиентът действа чрез

пълномощник, оправомощен да сключва сделки от името и за сметка на последното, да идентифицира последния по правилата на чл. 53 ЗМИП.

В случая, се установи, че от страна на АСХХХООД е била представена оторизационна форма от 02.02.2021 г., с която са били дадени правомощия на лицето ХХ да извършва сделки с финансови инструменти от името и за сметка на клиента ХХХ., кл. № ХХХ. Във връзка с идентификацията на оторизираното лице ХХ, дружеството-жалбоподател е предоставило електронно копие на турска лична карта серия Y11, № 535580, дата на издаване 20.04.2011 г., която обаче не съдържа срок на валидност и гражданство.

С оглед на това представеният документ не е отговарял на дефиницията на ЗМИП за „официален документ за самоличност“ поради което и жалбоподателят формално е нарушил посочената разпоредба, като нарушението е достатъчно ясно описано и правилно квалифицирано.

Имуществената санкция по чл. 83 от ЗАНН е правен институт, въведен като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност, поради което не следва да се изследва въпросът за наличието на вина.

Правилно в настоящия случай административнонаказващият орган е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно тази разпоредба при маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. "Маловажен случай", съгласно § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

В конкретния казус са налице смекчаващи отговорността обстоятелства,

даващи основание да се приеме, че неизпълнението на задължението от страна на дружеството-жалбоподател се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на неизпълнение на задължение от съответния вид. Представеният документ за лицето ХХ е съдържал повечето от изискуемите съгласно § 1, т. 12, б. „г“ от ДР на ЗМИП реквизити, като не са налице данни за допуснати от дружеството предходни нарушения от същия вид. От постъпилото от консулския отдел на Република Турция становище се установява и че старите образци на лични карти са валидни до издаване на нови, като на тях не се обозначава срок на валидност. Не е установено настъпване на вредни последици от нарушаването на разпоредбата на ЗМИП, но доколкото се касае за формално нарушение, липсата на вредни последици няма отношение към съставомерността на нарушението, а само към неговата обществена опасност.

По отношение на доводите на жалбоподателя, следва да се посочи, че той действително не може да контролира съдържанието на издаван от друга държава документ, но дефиницията на официален документ за самоличност в приложимия закон е ясна и недвусмислена, като представената лична карта не е била единствената възможност за идентификация. За дружеството е съществувала възможност да изиска и друг документ за самоличност, отговарящ в пълна степен на посочената разпоредба или да приложи хипотезата на чл. 53, ал. 8 от ЗМИП за идентифициране на клиента чрез средствата на електронна идентификация, т.е. не е бил лишен от обективна възможност да изпълни в пълна степен задължението си за идентификация на представител на клиент. Положените усилия и представянето на документ за самоличност, макар и с непълни данни не по вина на жалбоподателя, са основание да се приеме, че не са настъпили вредни последици, като именно за такива хипотези е предвидена и правилно приложена хипотезата на чл. 28 от ЗАНН и е предупреден жалбоподателят без да му се налага наказание.

Следва да се посочи и че цитираните от жалбоподателя разпоредби от Директива 2015/849 са имплементирани в чл. 52 от ЗМИП, а след това развити и конкретизирани именно в следващите разпоредби на закона.

По гореизложените причини, настоящият съдебен състав приема, че предупреждението е правилно и законосъобразно и като такова следва да

бъде потвърдено.

При този изход на делото въззиваемата страна има право на разноси и своевременно претендира такива, като жалбоподателят следва да заплати на въззиваемата страната сумата от 80 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Предупреждение № Р-13-39 от 04.05.2023 г., издадено от зам.председател на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на основание чл. 28, ал. 1 и ал. 6 от ЗАНН за маловажен случай на нарушение по чл. 54, ал. 7, изр. 1, предл. 2, вр. чл. 53, ал. 7, вр. чл. 10, т. 1 от ЗМИП, се прекратява административнонаказателната преписка, а АСХХХООД е предупредено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН АСХХХООД, ЕИК ХХХ, да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 лв. – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София-град в 14 дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____